

VATICINIUM NAHUMI
LATINE ET FENNICE REDDITUM,
NOTISQUE ILLUSTRATUM.

CUJUS PART. IV.

VENIA AMPL. FAC. PHILOS. IN IMP. ACAD. ABOENS.

PUBLICÆ CENSURÆ SUBJICIUNT

M^{AG.} JOH. ADAMUS EDMAN,
Theol. Lic. Adj. Paſt. Sem. Theol. nec non Præp. Honor.

ET

ERICUS JOHANNES FRIBERG,
Choralis ad Eccl. Fenn. Cathedr. Sec.

In Audit. Theol. die XIV Junii MDCCCXX.

b. a. m. f.

ABOΛ, Typis Frenchellianis

14. Katsō, minā olen sinua vastan,
 Sanoo Sotajoukkoin Herra,
 Minā sytytän hänent Wauununs saivun,
 Ja miekan pitä sinun nuores Jalopeuras syöminän.
 Minā teen lopun sinun ryöstämisenstäs maasa,
 Eikä sillen pidä sinun sanansaattajas äändää kuuluman.

CAP. III.

1. Voi sitä murha kaupungita,
 Se on kokonansa täynä walhetta ja ryöstäystä;
 Eikä tahdo ryöstäyrestänsä lakata.
2. Siinä kuuluu ruostain vimiseminen,
 Ta pyörän kritiseminen,
 Siinä kuullan Herwoiset täydesä juorusa hirnuwan,
 Ja Waunut wieriwän.
3. Herwoswåki nousse;
 Ja miekka leimahka ja keihås kiisla,
 Ja suuri on tapetuiten paljous ja ruumisten läjä.
 Eikä ole soppua maanderella makawaisten ruumisten pääalle,
 Ja niihin täytyy langeta.

E 2

4. Sen

*^e תְּרִירָה, quæ in textu auctam secundæ Arabicæ formæ habet significationem *saltitantis*, non facile fennice hypothesis dabis, quippe quæ vox diminutivi quid semper continet. Fenni vero vocabulo *wieriwân* quemvis tam lentiorem, quam concitatiorem cursum intelligunt.

ff) Difficillimum sane comma! Equites hostiles hic describit Vates armis adstare coruscantibus & horribilem mox edere stragem. Quæ in diversam partem attulere interpres, videoas apud Rosenmullerum ad h. l.

4. Ob multitudinem scortationum meretricis gratiam
habentis *gg*),
Peritæ præstigiarum,
Vendentis gentes per scortationes suas,
Et nationes per præstigias suas.
5. Ecce ego adversus te,
Dixit Jehova exercituum,
Retegam fimbrias tuas super faciem tuam,
Et ostendam gentibus nuditatem tuam,
Et regnis ignominiam tuam.
6. Et projiciam super te abominationes,
Et contumeliis te adficiam,
Et ponam te tamquam spectaculum.
7. Fiet, ut omnis te videns, aufugiat a te,
Dicet: Vastata Ninive,
Quis condolebit ei?
Unde quæram consolationes tibi?
8. Num præstantior es quam No Ammon?
Quæ habitabat inter fluvios,
Aquis circumdata,
Cujus præmunitio erat mare,
Aquæ murus ejus — *hh*).

9. Chusch

gg) Voc. זְנוּנִים fraudes & foedera dolosa, quibus Assyrii, utpote Jehovah nunquam colentes, gentes alias ad se pertraxerint & sibi subjecerint, tanto magis innuere censendum est, cum supra jam objurgaverit Noster Assyrios, quod fiduciam suam collocaverint in idolis vanis; facile enim farraginem omnium malorum, quibus premebantur Assyrii Judæorum inimicissimi, e vano cultu de-

4. Sen rakkau ja kaunin Porton suuren ja moninaisen
huoruden tähden,
Joka on taitava noita,
Joka myy pakanat huorudellansa ;
Ja kansat welhoudellansa.
5. Katsko, minä olen sinua vastan,
Sanos Sotajoukkoin Herra,
Minä avan sinun vaatres palden sinun kaswoistas.
Ja näytän sinun häpyä pakanolle,
Ja sinun häpiäss waldakunnille.
6. Ja syöpyn sinun pääles kauhistupet,
Ja huväisen sinun,
Ja panen sinun kaikkien katteli.
7. Ja pitää tapahuman, eittä kaikesta jokka sinua näkewät,
pitää sinua pakeneman,
Ja sanoman: Minive on huvitettu,
Kuka tahto händä armahtaa?
Kusta minun pidäis sinullen lohdutuxen etsimään?
8. Oletkos parembi kuin Mo Ammon?
Joka virettaan kessellä oli,
Ja wesjä juoxi hänen ymbärillänsä.
Meri oli hänen wahvoistupensa,
Wedet hänen muurinsa.

9. Echios

---

orum multorum, quibus gratiosarum meretricum artificiis
pellicere moris erat, derivari posse putabant.

¶) Imagine illa meretricis missa, qua meritissimæ ignomi-
niæ expositam depinxerat Niniven, jam insolenter inter-
rogat an meliorem hæc sibi spondere posset sortem, ¶ quam

9. Chusch præsidium ejus & Ægyptus;
Nec finis est *ii*).
Phut & Libya in auxilio tuo.
10. Nonne illa in deportationem abiit inter captivos?
Etiam parvuli ejus allisi sunt in capite omnium vi-
corum.
Et de honoratis ejus jecerunt sortem.
Et omnes magnates ejus vinciti sunt catenis *kk*).
11. Etiam tu inebriaberis,
Eris abscondita,
Etiam tu quæres robur ab hoste *ll*).
12. Omnia munimenta tua erunt ficubus præcocibus si-
milia;
Si quatiantur, cadent in os comedentis.
13. Ecce

---

urbs illa celeberrima, natura arteque munita, copiisque innumeris auxiliaribus adjuta No Ammon? Quænam urbs hoc nomine indigitetur, inter omnes haud convenit. Testante vero BOCHARTO, & dodissimo præmatura morte haud ita pridem erepto Sveco D. ÅKERBLAD: Descriptio No Ammonis non bene quadrat Diospoli, quæ erat in Thebaide sive Ægypto superiore, hinc potius intelligenda est Diospolis Ægypti inferioris in Nomo Busiritide sita, quippe *αι περι αυτην λιμναι*.

- ii*) Innumeri quidem Africæ populi No Ammonis in auxilium accurrere, at nihilo tamen minus funestissima illa subjugabatur clade, qua urbes, rerum dominas, affigere milites, immanitate quondam sævientes, solebant. Idem erit florentissimæ Ninives exitus; de eadem iræ divinæ populo inebriabitur.

9. Ethiopia ja Egypti oliv hänien wäkensä;
Eikä ollut loppua.
Phut ja Libya oliv sinun apunas.
10. Ja eikä hänien täynti sangittuin kanssa mennä pois
fangiuteen?
Ja hänien lapsensa ovat kaikkien katuin suisa syödyt.
Ja hänien tunnioitettavikanssa heitetin arpaa.
Ja kaikki hänien ylimmäisensä sidottin kahleila.
11. Niin täytyy sinun myös juopua,
Ja hymyttää sinuas,
Myös sinun täytyy turwaa wiholliskes tykönä etsiä.
12. Kaikci sinun wahwat kaupungis ovat niinkuin kypset
kitunat;
Koska ne pudistetaan, niin he putowat sen suuhun, joka
niitä syödää tahtoo.

13. Katsö

¶) Egyptum fatis succubuisse vel gravioribus, monumenta
quæ supersunt ævi vetustissimi satis indigitant; ad quem
vero viñorem aut ad quod ævum, ea quæ de No Am-
mone hic canit Vates referenda sint, haud liquet. Sat est
dixisse Orientalis plague homines antiquitus immanitate in
bello fuisse magis insignes, funestissimumque belli infor-
tunium hic esse depictum.

¶) Propositum jam No Ammonis exemplum in Niniven
convertit noster, infelicem ejus sortem, cum universi im-
perii Assyriaci ruina conjunctam, describens. Eo usque
nimirum miseriae, ait, illam iri redactum, ut ab inimicis
suis imploret auxilium.

13. Ecce milites tui feminæ in medio tuo;
Hostibus tuis aperiundo aperientur portæ terræ tuæ *mm*),
Consumet ignis vectes tuos.
14. Aquas obsidionis hauri tibi,
Firma propugnacula tua,
Intra lutum & calca argillam,
Refice fornacem laterariam.
15. Ibi consumet te ignis,
Exscindet te gladius,
Consumet te sicut locusta.
Multiplica te tanquam locusta,
Numerosa esto instar bruchi *nn*).

16. Mul-

mm) Quum comparatione ficuum maturarum & præcocium, quæ arbore leviter concussa cadunt in os eorum, qui eas edere cupiant, incredibilem posuisset ad oculos facilitatem, qua munimenta summa arte construenda essent expugnanda demoliendaque, effeminatis jam id exprobrat milibus, qui hostibus intrantibus portas urbium sponte quidem aperirent.

nn) Pergit Vates in exponenda conditione urbis miseranda, omnia quidem in præsidium sui præparantis, quovisque modo sibi prospicientis; at vana & irrita hæc fore itidem monstrat. Surgunt scilicet hostes, quorum numerus copiosior esset locustarum & bruchorum. omnia vastaturi, in ruinam redacturi atque penitus eversuri. Quam vero locustarum speciem hic intellexerit noster, haud facile erit dictu. Notum interim est, cujusvis generis insecta Australibus terræ plagis esse magis domestica, fœundiorem

13. Katsö, sinun Gotamiehes ovat niinkuin waimot sinun
keskelläss;
Sinun maas ovet pitää kokonansa sinun wihollisille
aukeneman.
Tulen pitää sinun salpas syömään.
14. Ammunna sinullen wettää piirityrees.
Wahwista sinun Linnas,
Mene saween ja sotke sicä,
Paranna tissiuunin.
15. Siinä pitää tulen sinua syömään,
Miekan pitää sinua surmaman,
Sen pitää sinua syömään niinkuin heinä sirkat.
Enännä itsiässä niinkuin heinäsrirkat,
Tule lukemattomaksi niinkuin ruoho madot.

F

16. Enäm-

---

ibi pro calore solis & fertilitate soli edere prolem. sœva.
que clade haud raro cuncti evertere solere; unde haud
semel de infestissimis hisce terræ, ejusque proventus va-
statoribus queruntur sacrarum litterarum Scriptores. Exod.
VIII: 14, 15, 17, seqq. Jer. LI: 4. Joel. I: 4. II:
6, seqq. פָּרָא & עַרְבָּה, locustarum numerosum genus in-
digitanus, quoque inter has terræ hominumque plagas
& infortunia, quis non numerat? Verum epim vero in
quam diversas de illis abierint sententias eruditii, videoas
apud BOCHARTUM Hierozoic. P. II. L. IV. C. XV. sq.
S. OEDMANN Strödda Samlingar utur Naturkunnigheton
till den Heliga Skrifts Upplysning 2:dra Fl. p. 83 & 93
sqq. atque itineratores barum regionum fere omnes.

16. Multiplicasti mercatores tuos magis quam stellæ cœlorum.
Ceu locusta denudant & avolant *oo*).
17. Coronati tui sicut bruchi,
Et duces agminum ceu copia locustatum,
Considentium in macerii die frigoris,
Orto sole fugiunt;
Nec agnoscitur locus, ubinam fuerint.
18. Dormiunt Pastores tui, Rex Asyriæ *pp*),
Cubabunt Magnates tui,
Dispersus est populus tuus super montes;
Nec est, qui colligat.
19. Non est sanatio fracturæ tuæ,
Ægra est plaga tua;
Omnes audientes famam tuam plaudunt manibus.
Quia super quem non permeavit malitia tua semper?

oo) Mercatores tui, ait Vates, qui divitiarum copia ornatisimis & præstantissimis viris annulerantur, mercibus suis terram spoliant, appropinante vero hoste avolant. Immodiademate cincti, id est proceres & agminum ductores, quantumvis tam numerosi atque ingens multitudo locustarum, etiam omnes illi, cum res tua minus feliciter successerit, disperguntur & ita aufugiunt, ne supersit vestigium.

pp) Sermone demum ad Regem Assyriæ directo, illorum, quibus curæ cordique debuisse esse populi salus, inertiam carpit Prophæta & securitatem, quippe quæ urbis simulque universi imperii ruinam non trahere non posset.

16. Enämbi sinulla on kauppamiehiä kuin tähтиä taiwaasa.
Niiinkuin heinäsrirkat he sydwät ja lendåvät pois.
17. Sinun ylismäisessä ewat niiinkuin ruoho madot,
Ja ioukkoin päämiehes niiinkuin heinäsrirkain joukot,
Jotka heitänssä aidolle wilun aikana sisittarvat,
Koska Auringo noussee, pakenerwat he;
Eikä siaakan tutta, kusa he olit.
18. Sinun Prämeres, sinä Assurin Kuningas, matakavat.
Sinun woimallisessä pitä maata paneman.
Sinun kansas on vuorille hajotettu;
Ja ei pidä kiinengän heitää kokonan.
19. Ei lyydy parannusta sinun rikopees,
Sinun rangaistukses en surkia;
Kaikki jotka näitä sinusta kulevat, pitä käsiänssä sinusta
Yhteen lyöntiän.
Sillä ketä ei ole sinun pahudes ilman laikamata koh-
danput?

Ast vero sorte magis grafa haud dignus fuit populus,
qui alios continenter vexaverit & assiduis incommodis &
malis afficerit. Applaudent idcirco manibus & gaudii
strepitu concrepabunt, quicunque de clade Assyriis infli-
cta fient certiores.

